

# Ristin valossa

*Pyhän ristin seurakunnan lehti 1/2017*



**Detta blad innehåller också svenska artiklar**



**This issue contains articles in English**



## Iloinen ja haikea juhla

*tulossa 22.10.2017*

**Sunnuntaina 22.10.2017** vietämme seurakuntamme 60-vuotisjuhlaa, joka alkaa piispanmessulla klo 10.30 ja jatkuu kirkkokahveilla seurakuntasalissa. Koko seurakunnan olemassaolon ajan, syksystä 1957 lähtien, Tampereella ovat toimineet Kalleimman Veren sisaret, joiden lastentarha aloitti 15.10.1957 ja jotka ovat olleet monella tavoin mukana seurakunnan elämässä ja ennen kaikkea rukouksessa. Vietämme siis myös sisarten toiminnan 60-vuotisjuhlaa, kiitollisina mutta haikeina, sillä se on samalla sisar Monican ja sisar Theresan läksiäisjuhla. He ovat tehneet pitkän ja arvokkaan työn Tampereella, sisar Monica ennen kaikkea Englantilaisen koulun opettajana ja sisar Theresa seurakunnan työssä ja monissa ekumeenisissa kontakteissa. Sisaret ovat monelle sukupolvelle olleet Katolisen kirkon ystävälliset äidinkasvat (Suomen kansalliskirjailijaa Aleksis Kiveä lainaten) ja sen hyväntahtoinen ja huumorintajuinen läsnäolo Tampereella ja muuallakin. Niin että juhlaan kannattaa varata mukaan nippu nenäliinoja, koska kuivin silmin sieltä tuskin selviää. Syksyn seurakuntalehteen on tulossa artikkeli Kalleimman Veren sisarten elämästä ja työstä Tampereella.

**Lahjavinkki!** - Juhlan jälkeen sisar Monica ja sisar Theresa palaavat kotimaahansa Yhdysvaltoihin ja sisarkunnan pääluostariin Missouriin O'Falloniin. Haluamme seurakuntayhteisönä osoittaa konkreettisesti kiitollisuuttamme kaikesta, mitä sisaret ovat hyväksenne tehneet. Koska matkaa varten pitää ostaa lentoliput ja osa koti-irtaimistosta lähettää rahtina, voimme tukea sisaria lahjoituksilla heidän pankkitililleen. Tässä sisarten pankkiyhteystiedot:

**Tilin omistaja: Sisters of the Most Precious Blood**

**Tilinnumero: FI05 2459 1800 0290 01**

(Toivottavasti tilille kertyy sen verran, että sisaret voivat joskus hankkia matkaliput Suomeen meitä tervehtimään...)

## Rakkaat veljet ja sisaret,

**L**ähestymme uskomme tärkeintä juhlaa – Herramme Jeesuksen Kristuksen ylösnousemusta. Meidän ajatuksemme ja kaipauksemme suuntautuvat kohti ylösnoussutta Herraa. Pyhä aika, jota nyt elämme auttaa meitä elävöittämään uskoamme, joka on meidän ylösnousemuksemme alku. Sydämessämme elää usko, että Kristus totisesti nousi kuolleista, mutta silti tarvitsemme erityistä juhla-aikaa, pyhää ilmapiiriä, jolloin uskoamme ravitaan runsaasti Jumalan sanalla ja kauniilla liturgialla sekä traditioilla, jotka liittyvät pääsiäiseen. Näin voimme tulla paremmin kosketukseen ylösnousen Herran kanssa.

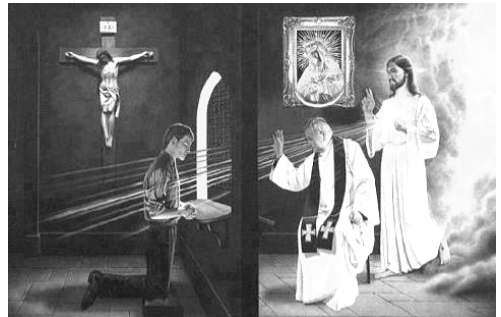
Vietämme pääsiäistä juhlallisesti myös siksi, jotta ymmärtäisimme kuinka syvällisesti elävä Kristus haluaa astua meidän elämäämme ja muuttaa meidät. Kirkko opettaa, että ylösnousemuksensa kautta Kristus palasi elävänä meidän luoksemme ja hän haluaa jäädä meidän keskuuteemme. Hän on kirkon pää ja me olemme sen jäseniä. Vapahtaja yhdistää itseensä kaikki kastetut, jotka pysyvät uskossa, eli ne, joiden usko on elävä. Uskomme kautta me avaaamme hänelle sydämeemme oven ja osallistumme hänen ylösnousemuksensa. Sen seurauksena asenteemme ja tekomme muuttuvat. Usko tekee meistä ihmisiä, jotka elävät Jumalaa ja toisia ihmisiä varten. Muistakaamme, että uskomme aitouden lopullinen todiste ovat tekomme. Ilman tekoja usko on hyödytön. (Jaakobin kirje 2: 20)

Rakkaat seurakuntalaiset, haluan muistuttaa teitä tietyistä hyvistä teoista, joita Jumala haluaa teidän tekevän. Ennen kaikkea haluan mainita sen monipuolisen hyvän, jota voitte tehdä kirkon ja erityisesti seurakuntamme hyväksi. Aloitan kuitenkin erittäin tärkeästä asiasta, eli kääntymyksen tarpeesta.

Vaikka meille, katolilaisille, sunnuntain messu, rippi ja yhteys omaan seurakuntaan ovat erittäin tärkeitä asioita, kuitenkin

enemmistö seurakuntalaisistamme ei osallistuu sakramentteihin eikä ole millään tavalla läsnä seurakuntaelämässä. On suuri vaara, että ilman sakramentillista armoa myös moraalielämä heikentyy.

Maallistuminen, uskonnollinen välinpitämättömyys tai vaikkapa väärä käsitys uskon elämästä voivat olla niitä syitä, jotka pitävät ihmisen kaukana sakramenteista ja seurakuntaelämästä. Joidenkin uskovien kohdalla individualismi tulee näkyviin myös uskon elämässä. Seurauksena on valikoiva suhtautuminen Jeesuksen opetukseen ja tietynlainen omatunnon kovuus, joka salli Jumalan käskyjen rikkomisen silloin kun se näyttää olevan hyödyllistä. Tästä asenteesta puuttuu on elävä usko, joka tarkoittaa itsensä antamista Jumalalle ja kuuliaisuutta hänen opetukselleen, jota kirkko julistaa ja uskollisesti opettaa.



Emme voi toivoa, että pääsemme taivaaseen, jos emme halua noudattaa Jumalan käskyjä tai yritämme luoda oman uskon korvikkeen teeskentelemällä, että olemme uskovia kristittyjä. Miten Jumalan laupeus pystyy synnyttämään meidät uudesti, jos emme halua heittää pois syntimme kahleita? Ainoa onnellinen ratkaisu tässä tilanteessa on vilpittömän kääntyminen Jumalan puoleen ja paluu hänen kirkkonsa helmaan. Käytännössä se tarkoittaa, että Jumalasta tulee elämämme keskipiste. Kääntyminen johtaa hartaampaan rukoukseen, osallistumiseen sakramentteihin ja seurakunnan elämään. Kääntymisen hedelmä

on mielen muutos ja Jeesuksen opetusten uskollinen toteuttaminen.

Olen varma, että seurakuntamme olisi yhä elävämpi ja vahvempi jos kaikki seurakuntalaiset osallistuisivat sen elämään. Kutsun siis kaikkia, jotka syystä tai toisesta eivät ole käyneet messussa pitkään aikaan, tulemaan kotiin – teidän hengelliseen kotinne. Sitä hengellistä ravintoa, jota Jumala teille täällä

antaa ette löydä mistään muualta. Laupias Jumala kutsuu teitä luokseen. Ensiksi parannukseen sakramenttiin, eli rippiin, ja sen jälkeen ehtoolliselle. Seurakunnan yhteisössä tiellä on oma paikkanne, jota ei kukaan muu pystyy täyttämään.

*isä Zenon Strykowski SCJ  
kirkkoherra*

## Seurakuntamme taloudellinen tilanne

Kuten monta kertaa olen tiedottanut, seurakuntamme taloudellinen tilanne on haastavaa. Pystymme nyt maksamaan vain juoksevat laskut ja tekemään pieniä remonteja ja korjauksia seurakuntamme omistamisissa kiinteistöissä. Tarpeet ovat kuitenkin paljon isompia. Meidän täytyy kerätä riittävästi varoja tuleviin sähkö- ja putkiremonttiin Tampereen kirkkorakennuksessa, joka on lähes 50 vuoden ikäinen. Jos saisimme lisää tuloja, voisimme myös vaihtaa kirkkosalin valaistuksen.

Pyydän siis udelleen, että kaikki seurakuntalaiset, joilla on tuloja tekisivät pankkinensa kanssa sopimuksen siitä, että heidän tililtään otetaan kuukausittain sovittu summa lahjoitettavaksi seurakunnalle. Myös nettipankin palvelun kautta tämä onnistuu. Juuri sellaista säännöllistä taloudellista tukea seurakuntamme tarvitsee selviytyäkseen ja kasvaakseen. Tämän lehden viimeisellä sivulla on seurakuntamme pankkitilin numero.

Suuret kiitokset anteliaisuudestanne!

*isä Zenon Strykowski SCJ  
kirkkoherra*

## Sunnuntain velvollisuus

**K**olmas käsky kuuluu näin: ”Muista pyhittää lepöpäivä” (2. Moos. 20:8). Alkuperäinen teksti määrää pitämään sapatin päivän pyhitettynä. Juutalaisille sapatiti oli lauantai. Meille kristityille kuitenkin pyhä päivä on sunnuntai, koska silloin kunnoitamme Herramme Jeesuksen kuolleista nousemista sekä hänen ilmestymisiään apostoleille, jotka niin ikään tapahtuivat viikon ensimmäisenä päivänä eli sunnuntaina. Ensimmäiset kristityt alkoivatkin kutsua sunnuntaita Herran päiväksi.

Kirkko opettaa, että meidän on noudatettava kolmatta käskyä pidättäytymällä sunnuntai-

sin tarpeettomasta työstä ja osallistumalla messuun, joka on kristityille Jumalan palveluksen keskeisin muoto.

Kirkon varhaisimmista ajoista alkaen uskovat ovat ymmärtäneet, että kristittyinä oleminen ei ole yksityisasiasia. Vaikka me voimme ja meidän pitää harjoittaa yksityistä hartautta pitkin viikkoa, meidät on kutsuttu elämään yhteisönä, mikä tarkoittaa, että ensisijainen jumalanpalvelusmuotomme on yhteisöllinen, sunnuntain pyhä messu. Voidaksemme pysyä Kristuksessa ja kasvaa rakkaudessa me tarvitsemme jatkuvasti hengellistä ravintoa eukaristian sakramentista, jossa Jeesus itse

meitä palvelee. Tämän meidän Herramme ilmoitti selkeästi Johanneksen evankeliumissa: ”Ellette syö Ihmisen Pojan lihaa ja juo hänen vertaan, teillä ei ole elämää. Mutta sillä, joka syö minun lihani ja juo minun vereni, on ikuinen elämä, ja viimeisenä päivänä minä herätän hänet” (Joh. 6:53-54).

Toisinaan olemme ajautuneet tilanteeseen, jossa sunnuntaivelvollisuuden täyttäminen on mahdotonta. Kirkko tunnistaa, johtuuko messusta pois jääminen vakavasta esteestä, vai onko kysymys tahallisesta laiminlyönnistä. Apostolisessa kiertokirjeessä *Dies Domini* paavi Johannes Paavali II ohjeisti niitä, jotka eivät pysty osallistumaan messuun: *”Jos uskova sairauden, vamman tai muun vakavan syyn vuoksi ei pysty osallistumaan messuun, hänen pitäisi parhaansa mukaan yhtyä siihen ikään kuin etänä lukemalla päivän raamatuntekstit ja rukoukset messukirjasta ja kai-paamalla eukaristiaa.”*

Jotkut katolilaiset asuvat hankalan matkan päässä seurakunnan kirkosta, eikä heillä ole autoa, jolla pääsisi osallistumaan lauantai-illan tai sunnuntain eukaristian viettoon. Heidän pitäisi kaikesta huolimatta pyrkiä osallistumaan messuun niin usein, kuin suinkin mahdollista.

Mutta jos sunnuntaina yksinkertaisesti päätämme tehdä jotain muuta, vaikka voisimme osallistua seurakunnan yhteiseen jumalanpalvelukseen, olemme tietoisesti rikkoneet Jumalan käskyä ja kirkon ohjetta vastaan, ja syyllistymme kuolemansyntiin.

Rakas veli, rakas sisar, jos sinulla on mitään epäilyksiä tässä asiassa, sinun pitäisi keskustella papin kanssa. Voit myös kertoa tilanteestasi ripissä, ja pappi voi neuvoa sinua ja antaa sinulle tarvittaessa synninpäästön.

Asia on äärimmäisen tärkeä. Olen kirjoittanut tästä, koska olen huomannut, että on katolilaisia, jotka osallistuvat messuun harvoin, jotkut vain muutamia kertoja vuodessa, mutta silti osallistuvat joka kerta ehtoolliselle. Jos he ovat käyneet messussa jossain toisessa

katolisessa seurakunnassa (mitä epäilen), asiassa ei ole ongelmaa. Mutta jos he ovat laiminlyöneet messussa käynnin pelkästään, koska eivät ole halunneet tulla, he ovat syyllistyneet kuolemansyntiin. Muistakaamme, että katolilainen ei voi osallistua ehtoolliseen kuolemansynnin tilassa. Ainoa tie eukaristiaan on silloin rippi ja absoluutio. Jos joku osallistuu kuolemansynnin tilassa ehtoolliselle, hän tekee toisen kuoleman synnin, jota kutsutaan pyhäin häväistykseksi.

Näyttää siltä, että pyhään messuun osallistumisesta on tullut joidenkin katolilaisten mielessä vapaaehtoista. Mutta kirkon opetus ei ole koskaan muuttunut. Osallistuminen messuun sunnuntaisin ja pyhäpäivinä ei ole vapaaehtoista vaan velvollisuus. Katoliset velvoitetaan osallistumaan messuun näinä päivinä.



Emme saisi pitää sanaa ”velvollisuus” ikävänä asiana. Messuun osallistuminen ei ole rangaistus, ei myöskään arkipäiväinen askare, kuten elokuvissa tai kuntosalilla käynti. Messua vietetään Kristuksen ohjeen mukaan: ”Tehkää tämä minun muistokseni.” Messu on meille kaikkein vahvin hetki olla yhteydessä Häneen, joka rakastaa meitä loputtomasti, ja joka antoi elämänsä meidän puolestamme, ja

jota me rakastamme koko sydämeistämme.

Jos käytämme hetken sen ymmärtämiseksi, miksi osallistuminen messuun on niin tärkeää, ja miksi messun laiminlyönti on kuoleman synti, ehkä silloin sana ”velvollisuus” ei enää näytä niin raskaalta. Sen ymmärtäminen, miksi messu

on niin tärkeä, on ensimmäinen askel kohti messun rakastamista. Ja kun me rakastamme messua, tuleminen kirkkoon sunnuntaina ei enää tunnu siltä, että ”minun täytyy”, vaan siltä, että ”minä tarvitsen ja haluan”.

Katolisen Kirkon Katekismus opettaa näin:

Ensimmäinen sääntö (”sinun tulee osallistua messuun sunnuntaisin ja muina velvoittavina pyhäpäivinä ja levätä orjallisesta työstä”) vaatii uskovaa pyhittämään nämä päivät muistelemalla Herran ylösnousemusta. Sama koskee merkittäviä liturgisia juhlapäiviä, jolloin kunnioitetaan Herran, Neitsyt Marian ja pyhien mysteerejä, ja jolloin uskovan on ensisijaisesti osallistuttava eukaristian viettoon, jota varten kristittyjen seurakunta kokoontuu. Silloin on levättävä niistä töistä ja toimista, jotka saattaisivat haitata näiden päivien pyhittämistä.

Kirkon käsky määrittelee tarkemmin Herran lain: ”Sunnuntaina ja muina velvoittavina juhlapäivinä uskovilla on velvollisuus osallistua messuun. Käskyn osallistua messuun täyttää se, joka on läsnä messussa, missä tahansa sitä vietetään katolisen riituksen mukaisesti joko itse juhlapäivänä tai sitä edeltävän iltana.

Sunnuntain eukaristia laskee perustan koko kristilliselle elämälle ja vahvistaa sitä. Siitä syystä uskovilla on velvollisuus osallistua velvoittavina juhlapäivinä eukaristian viettoon, paitsi jos heillä on vakava syy (esim. sairaus tai pienten lasten hoito) tai oman kirkkoherran antama lupa. Ne, jotka tietoisesti rikkovat tätä velvollisuutta vastaan, tekevät raskaan synnin (KKK 2180, 2181).

Ihmeellinen totuus pyhästä messusta. Messu

on ennen muuta **uhri**, täydellinen Jeesuksen perustama uhri. Papin

palvelun kautta me uhraamme Jeesuksen, Hänen ruumiinsa ja verensä taivaalliselle Isälle, samoin kuin Jeesus itse uhrasi ristillä itsensä Isälle. Messun liturgiassa Kirkko tekee Kristuksen kuoleman ja ylösnousemuksen läsnä olevaksi verettömällä sakramenttaalisella tavalla. Kristuksen uhri on myös meidän uhrimme, koska me olemme Hänen mystillisen ruumiinsa jäseniä. Kristuksen kautta me uhraamme Jumalalle ylistyksemme, syntiemme aiheuttaman murheen ja syvimmän kiitollisuutemme.

Messu on myös **ateria**. Konsekraatiossa leipä ja viini tulevat Pyhän Hengen voimalla Kristuksen ruumiiksi ja vereksi. Kyseessä ei ole pelkkä symboli, vaan Jeesuksen todellinen ruumis ja veri leivän ja viinin muodossa. Kun me otamme vastaan pyhän kommuunion, me otamme vastaan itsensä Jeesuksen. Hän on meidän sielumme todellinen ravinto.

Mitkä ovat pyhän kommuunion siunaukset? Se vahvistaa yhteyttämme Jeesukseen. Hän elää meidän kanssamme erityisellä tavalla. Se puhdistaa meidät vähäisistä synneistä (kuolemansynnit vaativat anteeksiannon ripissä). Se antaa meille armon välttää syntiä tulevaisuudessa. Se lisää meidän rakkauttamme Jumalaa ja lähimmäistämme kohtaan.

Jos tulemme messuun rukouksen ja kiitollisuuden asenteella, saamme suuria hengellisiä rikkauksia: lohdutusta, luottamusta, rauhaa, syvää onnellisuutta ja hengellistä voimaa elämän haasteisiin.

Äiti Teresa kirjoitti: ”Jeesus on minun Jumalani, Jeesus on ylkäni, Jeesus on elämäni, Jeesus on kaikkeni. Sen vuoksi en koskaan ole peloissani.” Äiti Teresa osallistui messuun joka päivä. Jos hänen tavallaan rakastamme messua, myös me elämme Jeesuksessa ja Jeesus elää meissä, emmekä koskaan joudu pelkäämään.

*isä Zenon Strykowski SCJ  
kirkkoherra*

## Mikä ero on kuoleman synnillä ja lievällä (*veniaali*) synnillä?

Vakava, raskas eli kuoleman synty on tietoinen ja tahdottu rikkomus Jumalan lakia vastaan tärkeässä asiassa. Esimerkiksi epäjumalan palvelus, magiikka, pyhäinhäväistys, jumalanpilkkua, väärä vala, murha, abortti, alkoholin väärinkäyttö, huumeet, viha, mässäily, aviorikos, haureus, pornografia, prostituutio, homoseksuaalinen akti, varkaus, köyhien riisto, himo, ahneus, kateus rikkovat raskaasti sitä rakkautta vastaan, jota meidän tulee osoittaa Jumalalle ja lähimmäisillemme. Jeesus opetti, että synty voi olla sisäinen, pelkkä tahdon ele ("jokainen, joka katsoo naista niin, että alkaa himoita häntä, on sydämessään tehnyt aviorikoksen" Matt. 5:28) tai ulkoinen, jolloin tahdon ele muutetaan teoksi. Jos ihminen tahtoo tehdä huorin, varastaa tai murhata, hän on jo sisäisesti rikkonut vakavasti Jumalaa vastaan.

Kuoleman synty on hengellinen sielun kuolema, ero Jumalasta. Kuoleman synnin seurauksena sielumme menettää yliluonnollisen elämänsä. Jos kuolemme katumatta, menetämme Jumalan ikuisesti. Kuitenkin palaamalla takaisin Hänen luokseen ja ottamalla vastaan ripin sakramentin palaamme armon tilaan ja Jumalan ystävyyteen.

Vähäisiä syntejä kutsutaan veniaalisynneiksi. Ne eivät tuhoa ystävyttämme Jumalan kanssa, vaikka nekin vahingoittavat sitä. Ne ovat tottelemattomuutta Jumalan lakia vastaan vähäisissä asioissa. Jos juoruillamme tuhoamme toisen ihmisen maineen, kyseessä on kuolemansynty. Jos, kuten yleensä tapahtuu, juoruilemme toisarvoisista asioista, syyllistymme veniaalisyntiin. Parjaus, joka voi tietyissä yhteyksissä olla kuolemansynty, voi toisissa tilanteissa olla veniaalisynty. Asioita voidaan tehdä ajattelemattomasti tai pahojen tapojen seurauksena. Niinpä, jos tekoon ei ole johtanut paha tahto, syyllisyys Jumalan edessä on vähäisempi.

Etenkin niiden, jotka yrittävät elää uskossa, mutta jotka joskus lankeavat, on hyvä muistaa, että ollakseen kuoleman synty rikkomuksen on oltava luonteeltaan vakava, sen vakavuus on tiedostettu ja se tehdään vapaasta tahdosta.

## SENIOREILLE

Tiistai-iltapäivänä 14.3.2017 kokoontui joukko pääasiassa seniori-ikäisiä seurakuntalaisia messuun ja sen jälkeen kirkkokahville seurakuntasaliin. Yhdessä sovimme, ettei tämä ensimmäinen kerta suinkaan ole viimeinen.

Kutsumme kaikkia teitä, joille tällainen päiväsaika sopii, myös seuraaviin kevään päivämessuihin: **tiistaina 25.4.2017 klo 14.00 ja tiistaina 30.5.2017 klo 14.00**

Messun jälkeen maistuu varmasti päiväkahvit. Joskus voimme myös kuulla pienen alustuksen jostakin ajankohtaisesta aiheesta. Saamme tutustua toisiimme.

Samalla on syytä varmasti mainita, että voitte hyvin ottaa yhteyttä pappilaan, jos tahdotte jonkun vierailevan luonanne tai läheisenne luona, joka on sairas. Vierailija voi olla pappi, joka tuo ehtoollisen; hän voi olla myös joku muu seurakuntalainen, joka voisi esimerkiksi rukoilla kanssasi. Kaikkein tärkeintä meille kaikille on, että voisimme jokainen pysyä yhteydessä seurakuntaan. Lapsille järjestetään lastenkerhoa, koululaisille katekeesia joko kouluissa tai seurakunnassa, naiset kokoontuvat naistenryhmään. Me seniori-ikäiset voimme myös iloita siitä, että kuulumme Pyhän Ristin seurakuntaan ja voimme tukea toinen toisiamme uskon tiellä. Päiväsaikaan järjestettävä messu voi sopia myös sinulle, joka asut Tampereen ulkopuolella. Senioreitten puolesta *Jeesuksen pikkusisar Leila*. **TERVETULOA!**

# Jumalan sylissä

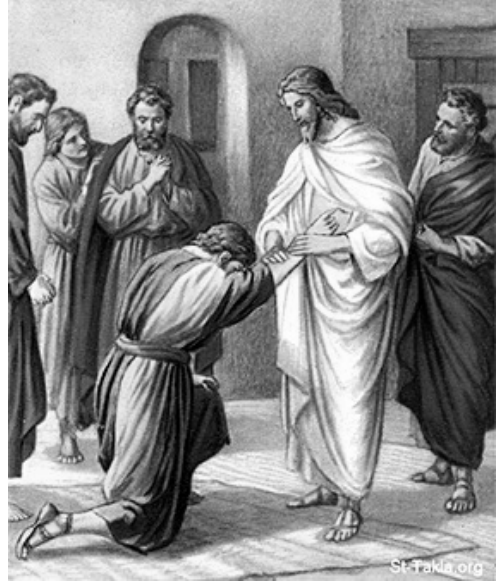
**J**umalan valo, kevään valo, valtaa tilaa päivä päivältä enemmän luonnossa ja ihmisten sydämissä. Odotukset täyttävät mielen, pian tapahtuu monia iloisia asioita, on lämpimämpää, on helpompi hengittää. On kesää ja lomaa, jäätelöä ja lämmintä järven vettä, niin että voi mennä uimaan. Tulevassa meitä odottaa myös jotakin muuta, ainutlaatuista. Siellä on joku, joka on jo ennättänyt sinne odottamaan meitä. Jumala on siellä. Hän on aina edellämme valmiina ottamaan syliinsä minne ikinä menemmekin.

Kevään aika tarkoittaa samaa kuin mitä Raamattu kertoo meille. Herra sanoo: ”Minä olen kuin mantelin kukka. Olen ensimmäinen keväällä avautuva kukka.” Varmasti hän on myös ensimmäisessä suomalaisessa kevätkukassa, keltaisessa leskenlehdessä, joka kirkistaa meitä aurinkoisella pientareella. Hän on aina ensimmäinen.

Katso vierellesi. Herra on siinä. Messun rauhantervehdyksessä tervehdit Häntä, ehkä halaatkin Häntä. Kun tervehdit tuttua tai tuntematonta ihmistä, tervehdit Kristusta ja tartut Hänen käteensä. Kun katselet bussissa muita matkustajia, näet heidän silmissään Kristuksen. Hän on kaikkialla ja kaikissa ihmisissä.

Voimmeko luottaa kohtaavamme juuri hänet, onko varmaa, että se jonka kohtaamme, ei ole joku muu? Apostoli Tuomas uskoi vasta sitten, kun oli koskettanut Kristuksen haavoja, opettajan, ystävän ja Jumalan pojan, jonka luultiin kuolleen. Pyhä Bernhard on sanonut: ”Jeesuksen haavojen kautta voin imeä hunajaa kalliosta ja öljyä kovasta kivistä.” Joka kerta, kun nautimme eukaristiassa Kristuksen ruumiin ja veren, kosketamme hänen haavaan. Niissä on parantava voima, Kristuksen ruumis ja veri tarkoittavat parantavaa kosketusta.

Paavi Franciscus kehottaa meitä lähtemään ja kertomaan Jeesuksesta, joka sanoo: ”Mene, sillä minä olen sinun kanssasi!” Hän on oppaanamme ja kulkee kanssamme, minne tahansa menemmekin.



Herra, me kiitämme sinua kevästä ja valosta.

Auta, että mikään synkkä ja pimeä hetki ei saisi meitä unohtamaan sinua.

Opeta luottamaa siihen, että minne tahansa menemmekin, sinä olet odottamassa.

Sinun valosi hohtaa edellämme tietä näyttäen.

Opeta meitä erottamaan sinulta tulevat viestit niistä, joita maailma lakkaamatta lähettää korviimme, että väärät yllykkeet eivät saisi meitä toimimaan vastoin sinun tahtoasi.

Herra, opeta meitä tuntemaan sinun kosketuksesi, kuulemaan sinun äänesi ja näkemään sinut lähimmäisissämme.

Tätä me pyydämme sinun poikasi kautta. Amen.

*Elina Grönlund*



## Dear Brothers and Sisters,

**W**e are nearing the most important celebration of our faith—the Resurrection of our Lord Jesus Christ. Our thoughts and longings direct themselves toward the risen Lord. This holy time in which we live helps us to revive our faith, which is the beginning of our own resurrection. The faith, that Christ truly arose from the dead, lives in our hearts, but still we need a special celebration time, a sacred atmosphere, where our faith is abundantly fed by God's Word and by both the beautiful liturgy and tradition, which is connected with Easter. In this way we can come into better contact with the risen Lord.



We solemnly celebrate Easter also so that we would understand how deeply the living Christ wants to step into our lives and change us. The Church teaches that through the resurrection the living Christ returned to our midst and wants to stay there. He is the head of our Church and we are its members. The Redeemer unites himself to all the baptized, who remain in faith, that is, those whose faith is alive. Through our faith we open the doors of our hearts to Christ and participate in his resurrection. As a result, our attitudes and deeds change. Faith makes us people who live for God and other people. Let us remember, that the definitive witness to our genuine faith is our deeds. Without deeds our faith is useless. (James 2:20).

Dear parishioners, I want to remind you of specific good deeds, which God wants you to do. Above all I want to mention the many faceted good, which you can do for the bene-

fit of our Church and especially our parish. I begin, however, with an extremely important thing, the need for conversion.

Although to us Catholics the Sunday mass, confession and unity with our own parish are extremely important things, the majority of our parishioners do not participate in the sacraments nor are they in any way present in the life of our parish. There is a great danger that without the grace of the sacraments moral life weakens.

Secularization, religious indifference or even a misunderstanding of the life of faith can be the reasons, which keep people far from the sacraments and parish life. In the case of some believers, individualism can be seen in their life of faith. The result is a picking and choosing in relationship with Jesus' teachings and a certain hardness of conscience, which allows breaking God's commandments when it seems to be practical. This attitude lacks a living faith, which means the giving of oneself to God and obedience to God's teaching, which the Church proclaims and faithfully teaches.

We can't hope to gain heaven, if we don't want to observe God's commands or try to create a substitute for our faith by pretending that we are believing Christians. How can God's mercy give us rebirth, if we don't want to throw away the chains of our sins? The only happy solution in this case is an honest turning to God and a return to the bosom of his Church. In practice this means that God becomes the centre of our lives. Turning to God leads to more fervent prayer, participation in the sacraments and parish life. The fruit of this conversion is a change of mind and the faithful observance of Jesus' teaching.

I am certain that our parish would be even stronger and more alive if all the parishioners would participate in its life. And so I invite all, who for some reason or another have not

attended mass in a long time to come home-- to your spiritual home. The spiritual nourishment, which God gives to you here, cannot be found anywhere else. The merciful God invites you to himself—first through the Sacrament of Penance or confession and then

Holy Communion. In the midst of the parish you have your own place, which no one else can fill.

*Father Zenon Strykowski SCJ*  
*Parish priest*

## **The Financial Situation of our Parish**

As I have informed you many times, the financial situation of our parish is challenging. We are able at the moment to pay the day-to-day bills and make small changes and repairs in the property we own. Our needs, however, are much bigger. We must collect enough funds for the future electric and plumbing renewals in the Tampere church building, which is almost 50 years old. If we would get more funds, we could also renew the lighting in the church.

I therefore ask you again, that all parishioners who have incomes would make a contract with their bank, and arrange that each month a donation would be sent to the parish. This can also be done through Internet bank services. Our parish needs this kind of financial support in order to grow and thrive. The bank account number of our parish is on the last page of this magazine.

Many thanks for your generosity!

*Father Zenon Strykowski SCJ*  
*Parish priest*

## **Our Sunday obligation**

**I**n the Third Commandment God tells us to “Remember to keep holy the Sabbath day.” For the Jews, the Sabbath was Saturday. We, Christians, however, regard Sunday as holy day. In doing so, we commemorate Jesus Christ’s resurrection from the dead as well as his appearances to the apostles, which occurred also on Sundays. Because Jesus rose from the dead and repeatedly appeared on the first day of the week, first Christians began to call this day the Lord’s Day.

The Church tells us that we have an obligation to fulfil the Third Commandment by refraining from unnecessary work on Sunday and by participating in the Mass, our chief form of worship as Christians.

From the earliest days of the Church, Christians have understood that being a Christian isn’t a private matter. We are called to be Christians together; while we can and should engage in the private worship of God throughout the week, our primary form of worship is public and communal, which is why Sunday Mass is so important. Above all, however, we need to be constantly nourished by the Eucharist – by Jesus Christ himself – so that we may remain in him and grow in love. That necessity Our Lord stated clearly in the Gospel of Saint John: “If you do not eat the flesh of the Son of man and drink his blood, you have no life in you. Anyone who does eat my flesh and drink my blood has eternal life, and I shall raise that person up on the last day.” (John 6: 53-54)

Sometimes we may find ourselves in circumstances in which we are unable to fulfil our Sunday obligation. The Church acknowledges a difference between missing Mass for a grave reason or for something over which you had no control and the act of wilfully choosing not to go to Mass. In the Apostolic Letter *Dies Domini*, Pope John Paul II instructed those who are prevented from participating in the Mass in the following way:

*The faithful who, because of sickness, disability or some other serious cause, are prevented from taking part, should as best they can unite themselves with the celebration of Sunday Mass from afar, preferably by means of the readings and prayers for that day from the Missal, as well as through their desire for the Eucharist. (Dies Domini, Pope John Paul II)*

For some Catholics who live very far from the locations when Holy Mass is celebrated attending Saturday evening or Sunday Eucharist also might be extremely difficult as not everyone has a car. In every situation, however, one should make a sincere effort to attend Holy Mass as often as possible.

But, if on Sunday we simply chose to do something different while we had an opportunity to participate in the Holy Mass, then we have deliberately violated God's Commandment and a precept of the Church and committed a mortal sin.

Dear Brother, Dear Sister, if you have any doubts in that matter, you should discuss the situation with a priest. You could also mention the circumstances to a priest in Confession, and he can advise you on whether you acted appropriately, and give you absolution if necessary.

This matter is extremely important. I am writing about it because I have noticed that there are Catholics, who come to the Holy Mass rather rarely, some only a few times a year, but they always receive Holy Communion. If in the previous time they participate in Holy Mass and Confession in other Catholic

parishes (which I doubt), then there is no problem. But, if they have not been at Mass in those times simply because they didn't want to come, then they have committed a mortal sin. Let us remember that a Catholic cannot receive Holy Communion in a state of mortal sin. The only way to receive Holy Communion after committing a mortal sin is to go first to Confession. If one receives Holy Communion in the state of mortal sin then he/she commits another mortal sin called sacrilege.



It seems that attending Holy Mass has become an act that some Catholics wrongly view as optional. But the teaching of the Church has never changed. Attending Holy Mass on Sunday and holy days of obligation is not optional. Catholics are obligated to attend Mass on those days.

We should not view the word 'obligation' as a bad thing. Going to Mass is not a punishment; it's not a chore to get out of the way so you can go to the movies or to the gym. The Mass is celebrated at Christ's instruction, "Do this in memory of Me." The Mass is for us the most intense moment of being united with the One who loves us endlessly, who gave his life for us, and whom we love with all our hearts.

If we all take a moment to understand why participating in Mass is so important, why skipping Mass is a mortal sin, maybe 'obligation' will no longer seem like such an imposing word. Understanding why the Mass is so important is the first step to

loving the Mass. And when you come to love the Mass, going to church on Sunday no longer feels like an “I have to,” but instead becomes an “I need, I want to.”

The Catechism of the Catholic Church teaches that:

The first precept ("You shall attend Mass on Sundays and holy days of obligation and rest from servile labour") requires the faithful to sanctify the day commemorating the Resurrection of the Lord as well as the principal liturgical feasts honouring the Mysteries of the Lord, the Blessed Virgin Mary, and the saints; in the first place, by participating in the Eucharistic celebration, in which the Christian community is gathered, and by resting from those works and activities which could impede such a sanctification of these days.



The precept of the Church specifies the law of the Lord more precisely: "On Sundays and other holy days of obligation the faithful are bound to participate in the Mass." "The precept of participating in the Mass is satisfied by participation in a Mass which is celebrated anywhere in a Catholic rite either on the holy day or on the evening of the preceding day."

The Sunday Eucharist is the foundation and confirmation of all Christian practice. For this reason, the faithful are obliged to participate in the Eucharist on days of obligation, unless excused for a serious reason (for example, illness, the care of infants) or dispensed by their own pastor. Those who deliberately fail in this obligation commit a grave sin. (CCC. 2180 and 2181)

Amazing truth about the Holy Mass:

The Mass is first of all a **sacrifice** — the perfect sacrifice, established by Jesus. Through the service of the priest we offer Jesus, his Body and Blood, to the heavenly Father, just as Jesus offered himself to the Father on the Cross. In the liturgy of the Mass the Church in an unbloody, sacramental way, commemorates — makes present — Christ's death and Resurrection. Christ's sacrifice is also our sacrifice, because we are members of his Mystical Body. Through Christ, we offer God our praise, sorrow for our sins, and deepest thanks.

The Mass is also a **meal**. At the Consecration, the bread and wine, through the power of the Holy Spirit, become the Body and Blood of Christ. Not a mere symbol, but Jesus's real flesh and real blood, under the appearance of bread and wine. When we receive Holy Communion, we receive Jesus Himself. He is real food for our soul.

What are the benefits of Holy Communion? It strengthens our union with Jesus. He lives within us in a special way. It cleanses us from venial sins. (Mortal sins require forgiveness in Confession.) It gives us grace to avoid sin in the future. It increases our love of God and neighbour.

*If we bring to the Mass an attitude of prayer and thanksgiving, we will reap great spiritual riches: consolation, confidence, peace, deep happiness, and spiritual strength for the challenges of life.*

Mother Teresa once wrote: "Jesus is my God, Jesus is my Spouse, Jesus is my Life, Jesus is my Everything. Because of this, I am never afraid." Mother Teresa went to Mass every day. If we love the Mass as she did, we, too, will live in Jesus and he in us, and will we never be afraid.

*Father Zenon Strykowski SCJ  
Parish priest*

## The difference between mortal and venial sin

A serious, grave or mortal sin is the knowing and wilful violation of God's law in a serious matter, for example: idolatry, magic, sacrilege, blasphemy, perjury and false oath, murder, abortion, alcohol and drug abuse, hatred, gluttony, adultery, fornication, pornography, prostitution, homosexual acts, theft, taking advantage of the poor, lust, avarice, envy. These are all things gravely contrary to the love we owe God and, because of Him, our neighbour. As Jesus taught, when condemning even looking at a woman lustfully, sin can be either interior (choices of the will alone) or exterior (choices of the will carried into action). A person who wilfully desires to fornicate, steal, murder or some other grave sin, has already seriously offended God by choosing interiorly what God has prohibited.

Mortal sin is called mortal because it is the "spiritual" death of the soul (separation from God). After committing a mortal sin, our soul loses its supernatural life. If we die without repenting we will lose God for eternity. However, by turning our hearts back to Him and receiving the Sacrament of Penance we are restored to His friendship.

Venial sins are slight sins. They do not break our friendship with God, although they injure it. They involve disobedience of the law of God in slight (venial) matters. If we gossip and destroy a person's reputation it would be a mortal sin. However, normally gossip is about trivial matters and only venially sinful. Additionally, something that is otherwise a mortal sin (e.g. slander) may be in a particular case only a venial sin. The person may have acted without reflection or under force of habit. Thus, not fully intending the action their guilt before God is reduced. It is always good to remember, especially those who are trying to be faithful but sometimes fall, that for mortal sin it must be 1) serious matter, but 2) the person must know it is serious and then 3) freely commit it.

## In God's embrace

**T**he light of God, the light of spring takes its place in nature and our hearts more and more from day to day. Expectations fill our minds, soon many joyous things will happen; there will be warmer days, it will be easier to breathe. There will be summer and holidays, ice cream and warm lake water, so that we can swim. Other things await us in the future, unique things. There will be someone already foretold that will be waiting for us. God is there. God is always before us ready to take us in his arms wherever we go.

Springtime means the same as what the Bible tells us. The Lord says, "I am like the almond blossom. I am the first flower to open in the spring." Certainly God is also in the first of the Finnish spring flowers, the yellow colts-

foot, which peeks at us from the sunny edge of the road. God is always first.

Look beside you. The Lord is there. In the greeting of peace during the Mass you greet God and maybe embrace him. When we greet an acquaintance or a stranger, we greet Christ and take his hand. When we look at other travellers on a bus, we see Christ gazing at us through their eyes. He is everywhere and in everyone.

Can we trust that we are truly meeting God, is it sure that the one we meet isn't someone else? Thomas, the apostle, believed only when he had touched the wounds of Christ, his teacher, friend and Son of God, who was believed to be dead. St. Bernhard has said; "Through the wounds of Jesus I can suck honey from a cliff and oil from a hard rock."

Every time when we receive the body and blood of Christ in the Eucharist we touch his wounds. In them is healing strength; the body and blood of Christ signify a healing touch.

Pope Francis encourages us to go out and tell of Jesus, who says: "Go, for I am with you!" He is our guide and walks with us wherever we go.

Lord, we thank you for spring and light. Help us, that no gloomy and dark moment will make us forget you.

Teach us to trust that wherever we go, you are there waiting. Your light glows ahead of us showing the way.

Teach us to differentiate the messages that come from you from those the world sends continually to our ears, that the wrong incitements will not entice us against your will. Lord, teach us to know your touch, to hear your voice, and to see you in our neighbours. This we ask you through your Son. Amen

*Elina Grönlund*

## Kära bröder och systrar

**V**i närmar oss den viktigaste festen för vår tro - vår Herres Jesu Kristi uppståndelse. Våra tankar och vår längtan riktar sig mot den uppståndne Herren. Den heliga tid som vi lever i hjälper oss att förnya vår tro, som är början till vår egen uppståndelse. I vårt hjärta lever tron att Kristus verkligen uppstått från de döda, men trots det behöver vi en speciell festtid, en helig atmosfär, under vilken vår tro rikligen närs med Guds ord och vacker liturgi och med de traditioner som hör till påsken. På detta sätt kan vi bättre komma i kontakt med den uppståndne Herren.

Vi firar högtidligt påsken också så att vi djupt skulle inse hur innerligt den levande Kristus vill träda in i vårt liv och förändra det. Kyrkan lär oss att genom uppståndelsen återkom Kristus levande till oss och han vill förbli bland oss. Han är kyrkans huvud och vi är dess lemmar. Frälsaren sammanför i sig alla de döpta som förblir i tron, dvs. de som har en levande tro. Genom vår tro öppnar vi vårt hjärtas dörr för honom och deltar i hans uppståndelse. Som en följd av detta förändras våra attityder och våra gärningar. Tro gör oss till människor som lever för Gud och för andra människor. Låt oss komma ihåg att det slutliga beviset för vår tro är våra gärningar. Utan gärningar är vår tro utan verkan (Jakobs brev 2:20).

Kära församlingsmedlemmar, jag vill påminna er om vissa goda gärningar, som Gud vill att ni utför. Främst vill jag nämna de mångahanda goda gärningar, som ni kan göra för kyrkan och i synnerhet för vår församling. Jag vill dock börja med en ytterst viktig sak, behovet av omvändelse.

Fastän söndagsmässan, bikten och kontakten med den egna församlingen är ytterst viktiga för oss katoliker, deltar majoriteten av församlingsmedlemmarna inte i sakramenten och är inte på något sätt närvarande i församlingens liv. Det är en stor fara att utan den sakramentala nåden försvagas också det



moraliska livet.

Sekulariseringen, likgiltigheten för religionen eller en felaktig uppfattning om det religiösa livet kan vara orsaker som håller en människa borta från sakramenten och från församlingslivet. För vissa troende kommer individualismen också fram i tros livet. En följd av det kan bli en selektiv inställning till Jesu lära och en viss hårdhet i samvetet, som tillåter att man bryter mot Guds bud då det tycks vara nyttigt. I en sådan inställning fattas den levande tron, som innebär att man hänger sig åt Gud och lyder hans lära, som kyrkan förkunnar och troget lär ut.

Vi kan inte hoppas på att komma till himlen, om vi inte följer Guds bud eller om vi försöker skapa ett surrogat för tron genom att låtsas att vi är troende kristna. Hur skulle Guds barmhärtighet kunna föda oss på nytt, om vi inte vill kasta ifrån oss syndens bojor?

Den enda lyckliga lösningen i denna situation

är en uppriktig omvändelse till Gud och ett återvändande till kyrkan. I praktiken betyder det att Gud blir centrum i vårt liv. Omvändelsen leder till intensivare böneliv, deltagande i sakramenten och i församlingslivet. Frukten av omvändelsen är ett ändrat sinne-lag och troget förverkligande av Jesu lära.

Jag är säker på att vår församling skulle vara mer levande och starkare om alla församlingsmedlemmar deltog i församlingslivet. Jag kallar alltså på alla, som av olika orsaker inte har gått i mässan på en lång tid, att komma hem, till ert andliga hem. Den andliga föda som Gud ger er här, finner ni inte någon annanstans. Den barmhärtige Guden kallar er till sig. Först botens sakrament, bikten, och sedan kommunion. I församlingssamfundet har ni en egen plats, som inte kan fyllas av någon annan.

*Fader Zenon Strykowski SCJ*

*kyrkoherden*

## Den ekonomiska situationen i församlingen

Som jag flera gånger har meddelat, är församlingens ekonomiska situation utmanande. Vi kan för tillfället betala bara de löpande räkningarna och göra små reparationer i församlingens fastigheter. Men behovet är mycket större. Vi bör samla tillräckligt med medel för kommande el- och rörreparationer i kyrkobyggnaden i Tammerfors, som är nästan 50 år gammal. Om vi kunde få mera inkomster, kunde vi också förnya belysningen i kyrkorummet.

Jag ber alltså på nytt att alla de församlingsmedlemmar som har inkomster, skulle ingå avtal med sin bank om att varje månad ge ett lämpligt belopp från kontot till församlingen. Det här kan också göras genom nätbanken. Det är just ett sådant regelbundet stöd som vår församling behöver för att klara sig och växa. På sista sidan i denna tidning finns församlingens bankkontonummer.

Stort tack för er generositet!

*Fader Zenon Strykowski SCJ*

*kyrkoherden*

## Vår söndagsplikt

**I** tredje budet säger Gud ”Tänk på sabbatsdagen, så att du helgar den”. För judarna var lördagen sabbatsdagen. Vi kristna anser söndagen vara en helig dag. På så sätt högtidlighåller vi Jesu Kristi uppståndelse från de döda och hans uppenbarelse inför apostlarna, vilket också skedde på söndag. Eftersom Jesus steg upp från de döda och upprepade gånger visade sig på veckans första dag, började de första kristna kalla denna dag för Herrens dag.

Kyrkan berättar för oss att vi har en plikt att uppfylla det tredje budordet genom att avstå från onödigt arbete och genom att delta i mässan, vår viktigaste form av tillbedjan som kristna.



Allt sedan kyrkans första tid har de kristna insett att det, att man är kristen, inte är en privatsak. Vi är kallade att vara kristna tillsammans. Även om vi kan och bör utöva privat tillbedjan under veckan, är vår främsta tillbedjan offentlig och gemensam, och det är därför som söndagsmässan är så viktig. Men

främst av allt bör vi konstant styrkas genom eukaristin, av Jesus Kristus själv, så att vi kan förbli i honom och växa i kärlek. Vår Herre uttryckte detta klart i Johannesevangeliet: ”Sannerligen, jag säger er: om ni inte äter Människosönens kött och dricker hans blod äger ni inte livet. Den som äter mitt kött och dricker mitt blod har evigt liv, och jag skall låta honom uppstå på den sista dagen.” (Joh 6:54-55).

Ibland kan vi hamna i sådana omständigheter att vi är förhindrade att uppfylla vår söndagsplikt. Kyrkan erkänner skillnaden mellan att utebli från mässan av allvarliga skäl eller på grund av något man inte har kontroll över, och att medvetet välja att inte gå till mässan. I det apostoliska brevet *Dies Domini* instruerade påven Johannes Paulus II dem som är förhindrade att delta i mässan på följande sätt:

*De troende som på grund av sjukdom, handikapp eller annat allvarligt skäl är förhindrade från att delta, bör så väl de kan förena sig på avstånd med söndagsmässans firande, helst genom läsningarna och bönerna för dagen från missalen, men också genom sin längtan efter eukaristin (Dies Domini, påven Johannes Paulus II).*

För somliga katoliker som bor väldigt långt ifrån platsen där den heliga mässan firas kan deltagande på lördag kväll eller i söndagens eukaristi vara ytterst svårt, då alla inte har tillgång till bil. I alla situationer bör man dock göra allvarliga försök att delta i den heliga mässan så ofta som möjligt.

Men om vi på söndagen helt enkelt väljer att göra någonting annat, fastän vi har tillfälle att delta i den heliga mässan, då har vi uppsåtligt brutit mot Guds bud och enligt kyrkans uppfattning begått en dödssynd.

Käre broder, kära syster, om du tvivlar på denna punkt, skall du diskutera din situation med en präst. Du kan också nämna dina



omständigheter till en präst i bikten och han kan ge råd om huruvida du förfarit riktigt, och vid behov ge dig avlösning.

Detta är en ytterst viktig sak. Jag skriver om det eftersom jag har märkt att det finns katoliker som kommer sällan till den heliga mässan, ibland bara några gånger per år, men deltar alltid i kommunionen. Om de tidigare deltagit i den heliga mässan och biktat i en annan katolsk församling - vilket jag betvivlar - så har vi inget problem. Men om de inte har deltagit i mässan under denna tid helt enkelt för att de inte ville komma, då har de begått en dödssynd. Kom ihåg att en katolik inte kan ta emot kommunionen om man begått en dödssynd. Man kan ta emot kommunionen efter att ha begått en dödssynd bara efter att först ha biktat sig. Om man tar emot kommunionen i denna situation har man begått en annan dödssynd, helgerån.

Det verkar som om deltagandet i den heliga mässan har blivit något som vissa katoliker felaktigt anser vara frivilligt. Men kyrkans lära har aldrig ändrats. Att delta i den heliga mässan på söndagar och andra helger är en plikt och ingen frivillighet. En katolik är skyldig att delta i mässan dessa dagar.

Vi skall inte anse ordet ”plikt” som något negativt. Att gå till mässan är inget straff, det är inte en uppgift som man skall få avklarad så att man sedan kan gå på bio eller till gymmet. Mässan utförs enligt Kristi instruktion: ”Gör detta till min åminnelse.” Mässan är för oss den intensivaste stund då vi kan vara enade med Honom som älskar oss oändligt, som gav sitt liv för oss, och som vi älskar av hela vårt hjärta.

Om vi alla för en stund funderar över varför deltagandet i mässan är så viktigt, varför frånvaro är en dödssynd, kanske ordet ”plikt” inte mera är ett så skrämmande ord. Att förstå varför mässan är så viktig är det första steget till att älska mässan. Och när du har lärt dig att älska mässan, är det inte längre ett ”måste” att gå till kyrkan på söndagar, utan i

stället ”jag behöver, jag vill”.

Katolska kyrkans katekes lär att de troende skall helga denna dag i åminnelse av Herrens uppståndelse liksom under de liturgiska huvudfesterna gällande Herrens mysterier, den saliga Jungfrun Maria och helgonen. I första hand skall detta ske genom att delta i eukaristin där den kristna gemenskapen är samlad, men också genom att avstå från arbete och andra sysslor som kan riskera dagens helgedom. Kyrkan har preciserat Herrens lag: ”På söndagar och andra påbjudna helgdagar är de troende förpliktade att delta i mässan.” ”Man uppfyller förpliktelsen att delta i mässan då man bevisar en mäsasom firas enligt katolska kyrkans ordning på själva helgdagen eller föregående kväll.” (KKK 2180).

Söndagens eukaristi utgör grunden för hela kyrkans verksamhet och ger den dess berättigande. Därför är de troende förpliktade att delta i eukaristin på söndagar och på festdagar och påbjudna helgdagar - åtminstone skall de ha ett ordentligt skäl för att utebli (t.ex. sjukdom, barnomsorg) eller fått dispens av sin egen själasörjare. De som frivilligt försummar denna plikt begår en svår synd. (KKK 2181)

Den fantastiska sanningen om den heliga mässan:

Mässan är först och främst ett **offer** - det perfekta offret, grundat av Jesus. Genom prästen offrar vi Jesus, hans kropp och blod, till vår himmelske Fader, så som Jesus offrade sig till Fadern på korset. I mässans liturgi återkallar - levandegör - kyrkan Kristi död och uppståndelse på ett oblodigt, sakramentalt sätt. Kristi offer är också vårt offer, eftersom vi är medlemmar av hans mystiska kropp. Genom Kristus ger vi Gud vår lovprisning, ånger för våra synder, och djupaste tack.

Mässan är också en **måltid**. Vid konsekrationen blir brödet och vinet, genom den Helige Ande, Kristi kött och blod. Inte bara en symbol, utan Jesu verkliga kött och verkliga

blod, under brödets och vinets form. När vi tar emot den heliga kommunionen tar vi emot Jesus själv. Han är verklig mat för vår själ.

Vilken nytta har vi av den heliga kommunionen? Den styrker vår enhet med Jesus. Han lever i oss på ett speciellt sätt. Den renar oss från mindre allvarliga synder. (Dödssynder fordrar förlåtelse i bikten.) Den ger oss nåd att undvika synd i framtiden. Den ökar vår kärlek till Gud och vår nästa.

Om vi kommit till mässan inställda på bön och tacksägelse, kan vi skörda andlig rike-

dom: tröst, tillit, frid, djup lycka, och andlig styrka för utmaningarna i våra liv.

Moder Teresa har skrivit: ”Jesus är min Gud, Jesus är min make, Jesus är mitt liv, Jesus är allting. Därför är jag aldrig rädd.” Moder Teresa gick i mässan varje dag. Om vi älskar mässan som hon gjorde, kommer också vi att leva i Jesus och han i oss, och vi kommer aldrig mera att vara rädda.

*Fader Zenon Strykowski SCJ  
kyrkoherden*

## Skillnaden mellan dödssynd och mindre allvarlig synd

En allvarlig synd eller dödssynd är att avsiktligt, dvs. med fullt vett och vilja, välja något som strider mot Guds lag i en allvarlig sak, till exempel avgudadyrkan, magi, helgerån, hädelse, mened eller falskt svärande, abort, alkohol- eller narkotikamissbruk, hat, frosseri, äktenskapsbrott, otukt, pornografi, prostitution, homosexuella handlingar, stöld, utnyttjande av de fattiga, begär, girighet. Alla dessa står i skarp kontrast mot den kärlek vi bör visa Gud och, på grund av Honom, mot vår nästa. Såsom Jesus lärde, då han fördömde redan att titta på en kvinna med begär, kan en synd antingen vara intern (endast viljans val) eller yttre (viljans val har förverkligats). En person som avsiktligt önskar begå otukt, stjäla, mörda, eller en annan allvarlig synd, har redan allvarligt brutit mot Gud då han eller hon internt har valt det som Gud har förbjudit.

En allvarlig synd kallas dödssynd eftersom den innebär själens ”andliga” död, avskildhet från Gud. Efter en dödssynd har vår själ mistat sitt övernaturliga liv. Om vi dör utan att ha ångrat oss kommer vi att mista Gud för evigt. Men om vi vänder våra hjärtan tillbaka till Honom och mottar försoningens sakrament har vi återknutit hans vänskap.

Mindre allvarliga synder bryter inte vår vänskap med Gud, även om de skadar den. De innebär olydnad mot Guds lag i mindre allvarliga saker. Om vi skvallrar och förstör en människas rykte, är det en dödssynd. Men vanligt skvaller över vardagliga saker är en mindre allvarlig synd. Men något som vanligtvis är en dödssynd, t.ex. förtal, kan i vissa fall vara en mindre allvarlig synd. Man har kanske agerat utan att tänka efter eller av gammal vana. Om man således inte till fullo velat handlingen, är ansvaret inför Gud reducerat. Det är bra att minnas, i synnerhet för dem som försöker men ibland faller, att för att det skall vara en dödssynd fordras 1) ett allvarligt objekt, 2) full kännedom om den, och 3) begås med fullständigt samtycke.

## I Guds famn

**G**uds ljus, vårens ljus, får för varje dag mera rum i naturen och i människornas hjärtan. Sinnena fylls av förväntan, snart skall glada saker ske, det är varmare, det är lättare att andas. Det blir sommar och semester, glass och varmt havsvatten så att man kan gå och simma. I framtiden finns också något annat, något unikt. Gud är där. Han är alltid framför oss beredd att ta oss i sin famn vart vi än går.

Vårens tid betyder detsamma som bibeln berättar för oss. Herren säger: ”Jag är som mandelblomman. Jag är den första blomman som spricker ut på våren.” Han finns säkert också i den första finländska vårbloomman, i den gula tussilagon. Som kisar mot oss i den soliga banken. Han är alltid den första.

Titta bredvid dig. Herren är där. Under frids-hälsningen i mässan hälsar du på Honom, kanske omfamnar du Honom. När du hälsar på en bekant eller en okänd, hälsar du på Kristus och tar i Hans hand. När du i bussen tittar på de andra passagerarna, ser du i deras ögon Kristus. Han är överallt och i alla människor.

Kan vi lita på att vi träffar just Honom, är det säkert att just den vi träffar inte är någon

annan? Apostel Thomas trodde först efter att han berört Kristi sår, läraren, vännen och Guds Son, som man trodde var död. Sankt Bernhard har sagt: ”Genom Jesu sår kan jag suga honung ur klippan och olja ur den hårda stenen.” Varje gång som vi i eukaristin tar emot Kristi kropp och blod, berör vi Hans sår. De har helande kraft. Kristi kropp och blod betyder helande beröring.

Påve Franciscus uppmanar oss att resa oss och berätta om Jesus, som säger: ”Gå, för jag är med dig!” Han är vår guide och går med oss, vart vi än går.

Herre, vi tackar dig för våren och lju-set. Hjälp oss att ingen mörk och dyster stund skall få oss att glömma dig. Lär oss att lita på att vart vi än går, finns du där väntande på oss. Ditt ljus lyser i förväg och visar oss vår väg. Lär oss att urskilja ditt budskap från det som världen oavbrutet skickar till oss, så att inga felaktiga uppmaningar får oss att verka mot din vilja. Herre, lär oss att känna igen din beröring, att höra din röst och se dig i vår nästa. Detta ber vi genom din Son. Amen.

*Elina Grönlund*

## Seurakunnan henkilöuutisia

### **Kastettuja:**

Sofia Kristel Salo  
Ignacy Piotr Porebski  
Jamie Isheja Gakumba  
Eddie Nyingi Kannisto  
Aleksi Noel Loisto  
Daniel Koreh  
Osvaldo Valo Kujala  
Okere Benda Zinachi

### **Avoliittoon vihittyjä:**

Ngo Quang Thanh ja Nguyen Thuy Thanh Thao

### **Herrassa kuolleet:**

Yanci Karhulahti  
Majlis Nuuttila

# Pyhän ristin seurakunnan ohjelma

Tampereen Pyhän ristin kirkossa vietetään päämessua sunnuntaisin klo **10.30** suomen kielellä ja iltamessu klo **17.00** englannin kielellä.

**Arkimessuja** vietetään maanantaina, keskiviikkona, torstaina ja perjantaina illalla klo **18.00**.

Tiistaina yleensä on aamumessu klo **7.30**.

Lauantaina messun ajankohta vaihtelee viikoittain.

**Sunnuntaisin** ennen päämessua on ruusukkorukous klo **10.00**, ennen englanninkielistä messu klo 16.30 ja **keskiviikkoisin** ennen iltamessua vesper klo **17.40**.

**Torstaisin ja perjantaisin** klo **18.30** on adoraatio.

Paastonaikana perjantaina klo 17.30 on ristintie.

**Rippi joka päivä puoli tuntia ennen messua tai sopimusten mukaan.**

**HUOM.** *Papin matkat, katekeesipäivät, lastenkerhot yms. saattavat aiheuttaa muutoksia arkimessujen aikoihin. Varsinkin lauantain messuajat vaihtelevat. Tarkista pappilasta tai kirkon ilmoitustaululta!*

## Pyhän ristin kirkossa Tampereella

*(Sunnuntai- ja juhlamessut sekä tärkeimmät tapahtumat)*

### 13.4 – 22.10.2017

#### Huhtikuu 2017

to 13.4	<b>19.00</b>	<b>Kiirastorstain messu ja adoraatio</b>
pe 14.4	<b>15.00</b>	<b>Pitkäperjantain liturgia</b>
la 15.4	12.00	<i>Pääsiäisruoan siunaaminen</i>
	<b>22.00</b>	<b>Pääsiäisyön vigilia</b>
su 16.4	10.30	Pääsiäissunnuntain messu suomen kielellä
	14.00	Msza św. wielkanocna w języku polskim
	16.00	Easter Mass in English
ma 17.4	10.30	2. Pääsiäispäivän messu
	<i>la 22 – su 23.4</i>	<i>Kurssi uskonnonopettajille ja vanhemmille "Miten kerron uskosta lapsille?"</i>
su 23.4	10.30	Sunnuntain messu suomen kielellä
	11.45	<i>Sakramenttiopetus vahvistettaville nuorille</i>
	17.00	Sunday Mass in English
ti 25.4	14.00	Seniorimessu
su 30.4	10.30	Sunnuntain messu suomen kielellä
	12.00	Sunnuntain messu vietnamien kielellä
	17.00	Sunday Mass in English

#### Toukokuu 2017

la 6.5	9.50	Katekeesi
	14.00	Perhemessu

su 7.5	10.30	Sunnuntain messu suomen kielellä
	11.45	<i>Sakramenttiopetus ensikommuuniolapsille</i>
	17.00	Sunday Mass in English
la 13.5	10.30	Lastenkerho
	12.30	Perhemessu
su 14.5	10.30	Sunnuntain messu suomen kielellä
	17.00	Sunday Mass in English
pe 19.5	7.30	Aamumessu
	18.00	<i>Ensikommuuniolasten rippi ja harjoitus</i>
<b>la 20.5</b>	<b>12.00</b>	<b>Ensikommuunion juhlamessu</b>
su 21.5	10.30	Sunnuntain messu suomen kielellä
	11.45	<i>Sakramenttiopetus vahvistettaville nuorille</i>
	14.00	Sunnuntain messu puolan kielellä
	17.00	Sunday Mass in English
to 25.5	10.30	Helatorstain juhlamessu suomen kielellä
	17.00	Helatorstain juhlamessu englannin kielellä
la 27.5	7.30	Lähtö kirkon edestä piispa Teemu Sipon pappeutensa 40-vuotisjuhlaan Helsinkiin
su 28.5	10.30	Sunnuntain messu suomen kielellä
	12.00	Sunnuntain messu vietnamin kielellä
	17.00	Sunday Mass in English
ti 30.5	14.00	Seniorimessu

### Kesäkuu 2017

su 4.6	10.30	Sunnuntain messu suomen kielellä
	17.00	Sunday Mass in English
su 11.6	10.30	Sunnuntain messu suomen kielellä
	17.00	Sunday Mass in English
su 18.6	10.30	Sunnuntain messu suomen kielellä ( <i>Corpus Christi</i> )
	17.00	Sunday Mass in English
pe 23.6	18.00	Jeesuksen Pyhän sydämen juhlapyhämessu
su 25.6	10.30	Sunnuntain messu suomen kielellä
	17.00	Sunday Mass in English

### Heinäkuu 2017

su 2.7	10.30	Sunnuntain messu suomen kielellä
	17.00	Sunday Mass in English
su 9.7	10.30	Sunnuntain messu suomen kielellä
	17.00	Sunday Mass in English
su 16.7	10.30	Sunnuntain messu suomen kielellä
	17.00	Sunday Mass in English
su 23.7	10.30	Sunnuntain messu suomen kielellä
	17.00	Sunday Mass in English
su 30.7	10.30	Sunnuntain messu suomen kielellä
	17.00	Sunday Mass in English

### Elokuu 2017

su 6.8	10.30	Sunnuntain messu suomen kielellä
	17.00	Sunday Mass in English

la 12.8	7.00	Lähtö kirkon edestä hiippakuntajuhlaan Stella Marikseen
su 13.8	10.30	Sunnuntain messu suomen kielellä
	17.00	Sunday Mass in English
ti 15.8	18.00	Juhlapyhämessu. Autuaan Neitsyt Marian taivaaseen ottaminen
la 19.8	9.50	Katekeesi
	14.00	Perhemessu
su 20.8	10.30	Sunnuntain messu suomen kielellä
	14.00	Sunnuntain messu puolan kielellä
	17.00	Sunday Mass in English
su 27.8	10.30	Sunnuntain messu suomen kielellä
	17.00	Sunday Mass in English

### Syyskuu 2017

su 28.8	10.30	Sunnuntain messu suomen kielellä
	17.00	Sunday Mass in English
<i>la 9 - su 10.9</i>		<i>Kurssi uskonnonopettajille ja vanhemmille "Miten kerron uskosta lapsille?"</i>
su 10.9	10.30	Sunnuntain messu suomen kielellä
	17.00	Sunday Mass in English
la 16.9	9.50	Katekeesi
	14.00	Perhemessu
su 17.9	10.30	Sunnuntain messu suomen kielellä
	14.00	Sunnuntain messu puolan kielellä
	17.00	Sunday Mass in English
su 24.9	10.30	Sunnuntain messu suomen kielellä
	17.00	Sunday Mass in English
la 30.9	10.30	Lastenkerho
	12.30	Perhemessu

### Lokakuu 2017

su 1.10	10.30	Sunnuntain messu suomen kielellä
	17.00	Sunday Mass in English
la 7.10	11.00	Vahvistettavien nuorten rippi ja harjoitus
su 8.10	10.30	<b>Piispanmessu</b> – vahvistuksen sakramentti
	17.00	Sunday Mass in English
su 15.10	10.30	Sunnuntain messu suomen kielellä
	14.00	Sunnuntain messu puolan kielellä
	17.00	Sunday Mass in English
la 21.10	10.30	Lastenkerho
	12.20	Perhemessu
<b>su 22.10</b>	<b>10.30</b>	<b>Piispanmessu</b> – seurakuntamme 60-vuotisjuhla sekä Sisar Monican ja Sisar Theresan jäähyväisjuhla
	17.00	Sunday Mass in English

# Messut Tampereen ulkopuolella

## 13.4– 21.10.2017

### HÄMEENLINNA

*Matti Alangon katu 11*

7.5 klo 15.00

4.6 klo 15.00

*heinäkuussa ja elokuussa ei ole messua*

3.9 klo 15.00

1.10 klo 15.00

### SEINÄJOKI

*Lakeuden Risti, Ala-Kuljunkatu 1,*

seurakuntasalissa

la 13.5 klo 18.00

*kesäkuussa, heinäkuussa ja elokuussa ei ole messua*

la 16.9 klo 18.00

la 21.10 klo 18.00

### PIETARSAARI

*Pyhän Mikaelin kappeli, Kappelintie 5*

ma 17.4 klo 12.00

su 23.4 klo 12.00

la 29.4 klo 12.00

la 6.5 klo 12.00

su 14.5 klo 12.00

su 28.5 klo 12.00

la 10.6 klo 12.00

la 8.7 klo 12.00

la 22.7 klo 12.00

la 5.8 klo 12.00

la 19.8 klo 12.00

la 2.9 klo 12.00

su 10.9 klo 12.00

su 24.9 klo 12.00

la 30.9 klo 12.00

la 14.10 klo 12.00

### VAASA

*Pyhän Sydämen kappeli, Rauhankatu 8 C 22*

to 13.4 klo 16.00-17.30 mahdollisuus rikkiin

klo 18.00 Kiirastorstain messu ja adoraatio

pe 14.4 klo 13.00-14.00 mahdollisuus rikkiin

klo 15.00 Pitkäperjantain liturgia

la 15.4 klo 18.00-19.30 mahdollisuus rikkiin

klo 20.00 Pääsiäisyön vigilia

su 16.4 klo 16.00 Pääsiäissunnuntain messu

su 23.4 klo 16.00

la 29.4 klo 16.00

la 6.5 klo 16.00

su 14.5 klo 16.00

to 25.5 klo 16.00 (*Helatorstain juhlamessu*)

la 10.6 klo 16.00

la 8.7 klo 16.00

la 22.7 klo 16.00

la 5.8 klo 16.00

la 19.8 klo 16.00

la 2.9 klo 16.00

la 9.9 klo 16.00

su 24.9 klo 16.00

la 30.9 klo 16.00

la 14.10 klo 16.00

### KOKKOLA

*Katariinankatu 3*

ma 17.4 klo 16.00

su 28.5 klo 16.00

su 10.9 klo 16.00

la 28.10 klo 16.00



Joukkokirje

**Itella Green**

Jos vastaanottajaa ei tavoiteta,  
lehti pyydetään palauttamaan osoitteeseen:

Pyhän ristin seurakunta  
Amurinkuja 21 A  
33230 Tampere

**Seurakuntamme tilinumero (Parish bank account):**

**FI08 2236 1800 0045 66**

Tilin omistaja (*The owner of the account*):  
Pyhän ristin seurakunta, Katolinen kirkko Suomessa

\* \* \* \* \*

**Seurakuntamme Pohjanmaa-alueen tilinumero  
Vaasa Chapel and Ostrobotnia bank account:**

**FI50 2236 1800 0147 71**

Tilin omistaja (*The owner of the account*):  
Pyhän ristin seurakunta, Katolinen kirkko Suomessa

\* \* \* \* \*

**Our Parish bank account for those,  
who send donations from abroad:**

**Pyhän ristin seurakunta, Amurinkuja 21 A,  
33230 Tampere, Finland**

IBAN: FI08 2236 1800 0045 66

BIC: NDEAFIHH

Pyhän ristin seurakunta,  
Amurinkuja 21 A, 33230 Tampere  
puh: (03) 2127280

sähköposti: [risti@katolinen.fi](mailto:risti@katolinen.fi)  
kotisivu: <http://risti.katolinen.fi>

Seurakuntalehden toimitus ja työ-  
ryhmä: Pyhän ristin seurakunnan seu-  
rakuntalaiset.

Lehden taitto: isä Zenon.  
Isä Zenon: 044 065 85 27